

Выходить во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
кажды рускихъ святъ о 4-й год попол. Литер. додатокъ
"Бібліотека наїзномъ. поштой" виходить по 2 печат. ар-
кушъ кожного 15-го и поштой для кожного мѣсяця.
Редакція, адміністрація і експедиція підъ Ч. 44 улицы
Галицка.
Всѣ листы, посылки и рекламиація належить пересыпти
підъ адресомъ: редакція і адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.
Рукописи не видаються толькъ на попереднє висторож-
жено.
Поступкомъ число стоить 12 кр. а. в.
Оголошенія приймаються по цѣлѣ 6 кр. а. в. бѣдъ однов
отрохи печатної.

Рекламиація неопечатаній вольни бѣдъ порта.
Предплату належить пересыпти франко (найлучше
поступкомъ переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

VII. Читательвъ въ Россіи проіммо ма-
ти на уважѣ, що въ вимовѣ *j*, *b*, *v*, *i*, *u* (въ
серединѣ и на концѣ слівъ) = *y*, *u* (на початку
слівъ и по самогласныхъ) = *i*, *o* (на початку
слівъ) = *vi*.

По выборахъ.

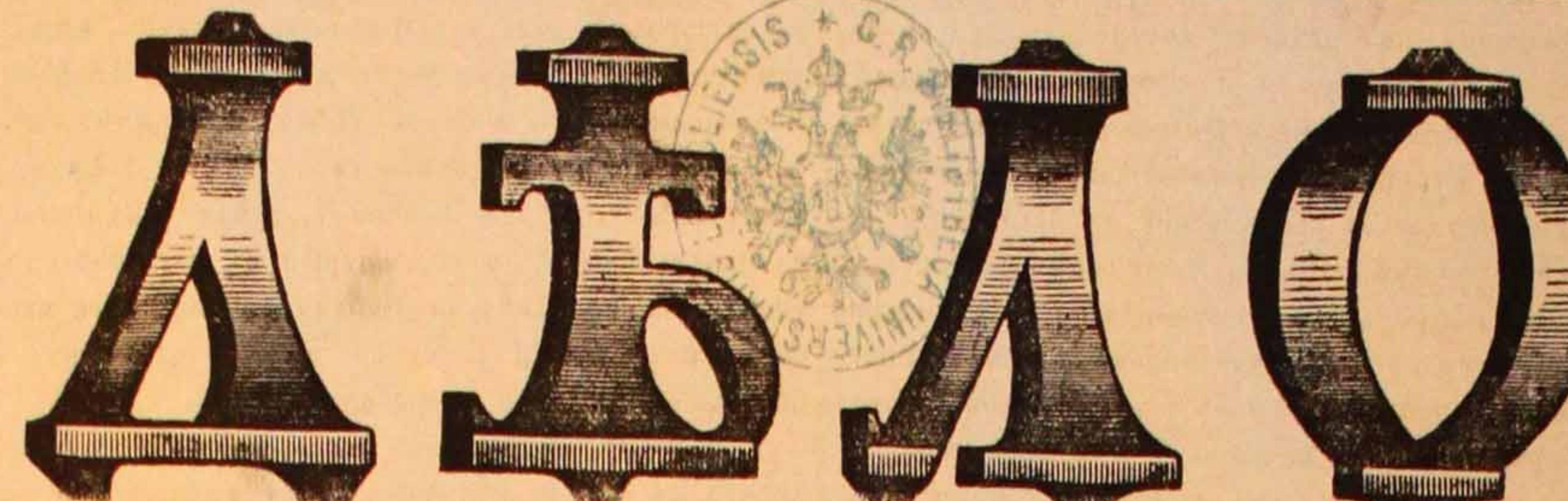
III.

Въ попередніхъ статіяхъ оцвінили мы
результати посльдніхъ выборовъ до сойму зъ
стаповища руского и загально-краевого и дой-
шли до того заключенія, що новий соймъ вы-
шовъ въ загалѣ еще горшімъ, якъ бувъ по-
передній, и що положеніе дробної громади
русихъ послобъ буде въ томъ новімъ соймѣ
дуже прикре, можна сказати, прикре до от-
чания.

Отчаяніе выродило середь Русиновъ пер-
ший разъ думку о "сепцесії" русихъ послобъ
зъ сойму. Одна часть рускихъ праси бѣдъ разу
аподіктично высказалася за сепцесію, и то
не розбираючи мотивовъ pro и contra. Мы
згадали о выродившійся думцѣ о "сепцесії",
бо очевидно, есть се обовязкомъ кожного со-
вѣстного органу региструвати кожный объявъ
думокъ и стремленіе середь свои супольно-
сти, бо звѣстно, що всяке стремленіе мусить
мати якусь менше чи більше оправдану при-
чину въ фактическихъ отношеніяхъ. Але мы вы-
сказались о "сепцесії", съ повною резервою,
понимаючи велику си доносимость на случай,
коли она справдѣ осуществилась. Се справа
западо сущно-важна, щоби въ нїй можна бѣ
разу "подкручити", поводуючись лиши
"першимъ враженiemъ", а не розбравши
"холоднимъ умомъ" всѣ си и найдальше идуї
консеквенції. Въ послѣдніомъ числѣ нашої
часописи мы заявили, що па разѣ не хочемъ
въ той спровѣ казати рѣшаючого слова, не
хочемъ "диктуячо" вплывати на нашу су-
спольності, але її самї даемъ право рѣ-
шена. Отъ той поставленої нами засады мы
не віступаємо, — и власне для того уважаемъ
своїмъ обовязкомъ представити нашимъ чита-
телямъ значеніе "сепцесії" и єї консеквенції,
а її нехай на той подставѣ выброють
себѣ свїй судъ и свою думку.

Сепцесія — має значеніе протесту,
посуненого до пайвішої степени, — а під-
носити такїй протестъ народы сильно покрив-
оженій, а почуваючі въ собѣ велику жиз-
ненну силу. Такої сепцесії вхопились були
Чехи, коли черезъ централістично-швіндлер-
ську ординацію виборчу и черезъ гнеть пану-
ючої, ворожої Славянамъ системи, не могли
добитися отповѣдного числа своїхъ послобъ.
Чехи сказали: "Въ сїй хвилі головою стїни
не проломимо; горші, якъ єсть, бути намъ
не може, бо тї мандаты, що мы маємо, Нѣмцѣ не
достануть, народъ ческій имъ не дастъ, —
а мы тимчасомъ працююмо у себе „зъ долу“
замѣсть „зъ горы“, підготовлямо еще більше
народъ до національного самоизнання, — а
коли того довершимо, коли станемо фактически
"великою силою", тогдѣ зробимо, якъ ско-
чимо". И Чехамъ сепцесія справдѣ вийшла
на добро.

Такъ, а не інакше, мусімъ и мы мо-
тивувати сепцесію нашихъ послобъ. Мусимъ
однакъ піднести гдєякій рѣжницѣ мѣжъ Чехами
и Русинами. Правда, що мы рѣвно "дуже по-
кривоженій", якъ Чехи, — але чи мы можемъ
її почувати въ собѣ таку "жизненну силу",
якъ почували Чехи въ хвилі сепцесії, — чи
показали се послѣдній выборы? Жаль сказати,
що — нѣ. Чехи не тратили мандатовъ черезъ
"байдужистъ", "боязливостъ", а навіть "здра-
ду" самихъ інтелігентнихъ одиниць чес-
кого народа, але черезъ кривичу ординацію
выборчу. А її супротивъ того виказали
нашій послѣдній выборы? Не годиться обманю-
вати самихъ себе и шовковою одежею хо-
робливості поблажливости закривати тяжку рапу

Предплатна на "Діло" для Американ:		Для Россії
на цѣлый рокъ	12 кр.	на цѣлый рокъ . . . . .
на пѣвъ року	6 кр.	на пѣвъ року . . . . .
на четверт року	3 кр.	на четверт року . . . . .
за дод. "Бібліотеки":	8 кр.	за дод. "Бібліотеки": . . . . .
на цѣлый рокъ	16 кр.	на цѣлый рокъ . . . . .
на пѣвъ року	8 кр.	на пѣвъ року . . . . .
на четверт року	4 кр.	на четверт року . . . . .
на самъ додатокъ:		на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ	5 руб.	на цѣлый рокъ . . . . .
на пѣвъ року	250 кр.	на пѣвъ року . . . . .
на четверт року	125 кр.	на четверт року . . . . .
за дод. "Бібліотеки":		на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ	15 кр.	на цѣлый рокъ . . . . .
на пѣвъ року	750 кр.	на пѣвъ року . . . . .
на четверт року	875 кр.	на пѣвъ року . . . . .
за дод. "Бібліотеки":		на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ	19 кр.	на цѣлый рокъ . . . . .
		6 кр.

на нашомъ народномъ тѣлѣ. До насъ дойшли вже
справозданія выборчій зъ дуже многихъ округовъ:
въ гдєякіхъ округахъ удалось нашимъ патріо-
тамъ побѣдити, хочъ були и наші власні "байду-
жий" и "зрадники"; въ гдєякіхъ не можна
було при всїй енергії побороти патицько про-
тивника; але въ многихъ округахъ самі
наші інтелігентній люде були причиною
упадку нашого кандидата! Шо жа доперва го-
ворити о нашомъ простолюдинѣ, который въ
значній часті не понимає значенія выборовъ
въ посередній консеквенції для себе самого?

У Чехівъ же не то що не потреба було ста-
вити питання: "Quis custodiet ipsos custodes?"
— але и простолюдинъ бувъ політично обра-
зований до той ступеніи, що не лиши понимавъ
значеніе выборовъ, але и вагу "сепцесії". И
ось ставимъ мы підъ розвагу нашихъ патріо-
тівъ: чи буде кому всюда поучити народъ о
значенію "сепцесії" и чи більш на скілько по-
литично образований, щоби си порозумівъ?

Се питання безконечно важне. Допустимъ, що
всѣ наші посли (— чи всѣ, се велике
питання) згодягся солидарно зложити свои ман-
даты. Чи можна заручити, що при новихъ вы-
борахъ народъ зновъ и зновъ бѣдить свои
голоси на руского кандидата и не выбере Шо-
ляковъ, а що для насъ були більше, "Rusi-
now od parady", кандидати, що удавали въ соймѣ
"jedupuch prawdziwych" речниківъ руского
народа? Що поновній выборы могли бы такъ
скінчитися, уважаємъ рѣчко зовсімъ можли-
вою, коли возьмемъ на увагу, що народъ мо-
же не порозуміти значенія сепцесії, а дальше
що наші противники при всякихъ выборахъ
въ загалѣ деморалізують народъ, а чимъ ча-
стіше були выбори, тымъ більше демора-
лизуючи могли бы на него вплывати. Треба
еще и тое взати на увагу, що незадовго бу-
дуть отбуватися выборы до ради державної.
Наши противники несомнѣнно кипули тогдѣ
мѣжъ народъ паролю: "Не выбирайте канди-
датівъ руского комітету, бо даремна ваша
робота; — они зреутися и ви на ново бу-
дете мусіти тратити часъ на выборы; выбе-
рьте лучше тыхъ Русиновъ (розумієтесь „od
parady“), кандидатъ кладе вамъ нашъ комі-
тетъ!..." И тутъ треба добре зважити, чи буде-
мъ мы въ силѣ переконати народъ на свою
сторону.

Кромѣ сихъ можливихъ консеквенцій сеп-
цесії — більше здѣ взгляду на выборцівъ, —
мусимъ піддати підъ розвагу юди еї
консеквенцію, важну для цѣлого народа въ по-
відомленію значенію слова. Тутъ позовимъ собѣ
звернути увагу на ту обставину, що по вы-
борахъ до минувшої каденції сойму и до тєї
перѣшньої каденції ради державної було біль-
ше причини якъ тепер, вступити нашимъ посли
на дорогу сепцесії, бо въ першомъ случаю чи-
сло посли упало ажъ зъ 32 на 14, а въ другомъ
зъ 16 на 3, — а задя чогожъ тымъ посли, —
въ далеко більшої пропорції упавши, якъ тепер,
не приходило на думку складати ман-
даты? Для того, бо якъ сказано, хочбы лиши
одинъ посолъ репрезентував руского народъ,
то той одинъ буде своимъ устами висказувати
крикди миліоновъ народу. Сей поглядъ бувъ
доси у насъ пануючій. И не диво. Тоє, що
посолъ може сказати въ радѣ державної чи
въ соймѣ підъ охороною права нетъкано-
сті, того неразъ не можна сказати народови,
анѣ на зборищахъ, анѣ въ часописяхъ та бро-
шурахъ. Живий народъ на кожуди важнійшу
хвилі потребує смѣлого оклику, — а вже бѣ
енергії и розуму посли въ зависимості змѣрку-
вати додгдність хвилі и якості оклику, щоби
більше не пролетівши марно и безслѣдно, якъ той
вѣтеръ на степу, але щоби порушивши маси.
Закімъ наші патріоти приступлять до сїкого
чи такого рѣшенія, — нехай добре розважуть,
чи въ теперѣшній хвилі великій анемія на-
шої, виразно висказавшися при выборахъ, не
потрѣбно нѣякого такого оклику, кандидатъ
електризуваючи маси, а кандидатъ мобізуючи
нашій народъ.

Справозданіе посольске п. Ксенофонта Охримовича въ Підбужі.

Для додгдністіи выборцівъ підбужскаго
округа, кандидатъ не могли бути за для великого
бідalenia на справозданіе посольскомъ въ Дрогоби-
чія дня 14-го л. мая, здававъ п. Охримовичъ
дня 27 л. мая въ Підбужі другій разъ справу въ
своїй дѣяльноті соймової. Явилося 40 селянъ
выборцівъ 7-охъ священиківъ и колькохъ жи-
довъ підбужськихъ. Гдєякі селяне прїшли зъ
подалими селъ, о 2 и 3 мил., якъ въ Сход-
ницѣ, Кропивника нового, старого и другого.
Видно сь того, що наші селяне не суть рѣ-
внодушні на справи публичні и идуть ради
чоловѣкомъ, кандидатъ, якъ п. Охримовичъ
възумівъ собѣ черезъ популяреність и учин-
ність придати довѣріе въ цѣлому округу
Дрогобицкому. По виборю предсѣдателемъ
о. И. Грушевицъ зъ Опавы, забравъ голосъ
п. Ксенофонта Охримовича и въ довѣрії промовѣ
пояснивши найпрѣвше складъ сойму и тенденції
більшості соймової, зааночивъ свое бѣдру
становиско, якъ посла селянъ и перешовъ до
подалими селами, о 2 и 3 мил., якъ въ Сход-
ницѣ, Кропивника нового, старого и другого.
Позадувавши 29-ого л. мая одноголосній ви-
боръ п. О. на посла, потаєдивъ толькъ выраженіе
ему такъ въ Дрогобиці, якъ и въ Підбужі
довѣріє виборцівъ.

Справозданіе зъ выборовъ до Сойму.

Выборъ въ Борщевѣ. При выборахъ по-
сла до сойму насъ побѣдили, бо на 165 голосую-
чихъ одержавъ нашій кандидатъ п. Кароль Ши-
цайло 62, а польський кандидатъ гр. Борковський
зъ Мельницѣ 103 голоси. До нашого упадку, —
боголісто признати, — причинилося головно само
наше духовенство кудринецького деканата. Вправ-
дѣ, якъ все и всюда, такъ и ту розвинули Поляки
дуже сильну агітацію, въ котрій брали
удѣль урядники староства, навѣтъ повѣтовий
фельдфебель, ветеринар повѣтовий Герасимовичъ,
въ роду Русинъ, синъ покойного руского священ-
ника зъ підѣ Збаражу, — даїше писарѣ, пропи-
наторы и офіціялісти пана графа; однакъ еслибы
духовенство деканата кудринецького, котрій цѣ-
лый належить до староства борщевського, було
бодай трохи занялося выборцями, булиби виборы
вишли для насъ користно. Похвальний винатокъ
становили толькъ чотири лица, именно мѣсто-де-

кандидатом и приходником зъ Борщева о. Гулла, о. Алексеевичем зъ Невры и два сотрудника, оо. Ляторовский зъ Сапогова и Крыжановский зъ Худыковець, который все выступают яко правдиви проводники своего народа, для того и выборцъ зъ наставы тыхъ почитаны достойныхъ отцѣвъ не только самъ стояли якъ муръ твердо при выборахъ, але старались обамалученыхъ, опущенныхъ своимъ пастырями, а наѣть въ большей части просто здеморализованныхъ на праву дорогу направодати. О. Лушпинскій зъ Филипповець не успѣвъ вправдѣ выборцѣвъ зъ своего прихода за собою потягнуть, однако же появившись самъ и свой голосъ отдавъ на нашего кандидата. Прочай отцѣвъ, разомъ съ своимъ деканомъ и 2-гимъ мѣсто-деканомъ оказали не только рѣвнодушность и на выборы не привели, але гдѣкотръ зъ нихъ, якъ о. Соневицкій зъ Волковець, оказалися ревными агитаторами пана графа. О. Соневицкій достарчивъ зъ своего прихода разомъ съ філіями п. графови 7 голосовъ; самъ бѣтъ тыхъ выборцѣвъ привѣзъ до Борщева, угощавъ ихъ въ шинку, а потомъ разомъ съ ними вѣшовъ до салѣ выборочи, пильнуючи, чтобы кто зъ селянъ патріотовъ не навернувъ его прихожанъ-выборцѣвъ, и бѣгавъ съ ними свой голосъ на пана графа! Сумно дуже, тымъ больше, что о. Соневицкій есть безперечно найбогатшій священикъ на обѣ епархіи. Я назначивъ вже повыше двохъ Русиновъ, о. е. п. ветеринара Герасимовича и о. Соневицкого, который выступали яко дуже ревные агитаторы польского посла, однакожъ мали они еще при себѣ третаго Русина яко триомвира, а бѣтъ имъ п. Павло Горбачевскій, сынъ руского священика зъ Кудринець, димисіонований учитель тогоже городка и властитель реальности. Той панъ въ щодениомъ житию грае ролю Русина, а при всѣхъ выборахъ выступае яко ревный и въ средствахъ нечестерираючій агитаторъ табора польского! Вже дніемъ напередъ появившись бѣтъ въ Борщевѣ и розвинувъ при помочи Площаньскаго, бывшаго дака въ Устю епископскому и ветеринара Герасимовича таку силъ, ну агитацию межи рускими выборцами, что тѣ здивованій говорили имъ: "Скажѣть, колко то грошей вы достали отъ пана графа, что такъ сильно горлуete за нимъ, — бо не дивуемся Полякамъ, але ю вы, Русины, за нимъ такъ агитуете, то мусите бути его запороднями!"

Якъ ѿ болестю приходило намъ говорить доси о народныхъ апостатахъ, такъ зъ другої стороны съ уѣхкою пѣдносимъ заслуги пп.: Сидоровича, концепцента нотаріального и Дроздовскаго, заступника бурмистра въ Борщевѣ, Овадюка, бурмистра и. Скалы, Николая Лотоцкого, властителя реальности и секретара тоже въ Скальѣ. Ты панове показали щирими патріотами, хоще не выступали они съ клеветами на гр. Борковскаго, якъ то чинили агитаторы польской супротивъ руского кандидата; они лишь переконувили, ю рускій выборцѣвъ толькъ Русина повинній выбирати на свого посла. — Панове Дроздовскій и Овадюкъ, хотя толькъ просвѣченій мѣщане, завѣтили своимъ патріотизмомъ цѣлый ликъ руского духовной интелигенціи деканата кудринецкаго и колкохъ священиковъ деканата скальского, который належать съ своими приходами до старости въ Борщевѣ. Выняткомъ межи тими послѣдними були оо.: Нападіевичъ зъ Лаховець (самъ и 5 прихожанъ), Церкевичъ зъ Волковець малыхъ (самъ и 3 выборцѣвъ), Костецкій зъ Скалы (самъ и 7 выборцѣвъ), который отдали свои голосы на руского кандидата и оо.: Брылинскій зъ Бурдаковець и Михалевичъ зъ Иванкова, который хотя самъ задля недуги не могли брати удѣлу въ выборахъ, але за тое доставили честныхъ парохіянъ на выборцѣвъ нашему кандидатови.

По оголошеню сумного для наѣст результату выборовъ, который оголосивъ п. "ржондца" графа посла, выбранный комисію выборочою на предѣдателя, появившись и п. графъ, подкручавъ выборцамъ за выборъ и запросивъ на снѣданье всѣхъ, наѣть тыхъ, который на него не голосовали; але рускій выборцѣвъ крикнули: "най тамъ идуть "Микиты Хрунѣ" заѣдати ковбасы и пitti горбѣкъ, мы не маємъ причины запинати нашу совѣсть горбѣко!" П. графъ и не знатъ, ю люде, до которыхъ бѣтъ говоривъ, то не були его выборцѣвъ; тѣ, отдавши свой голосъ, съ соромомъ чинили скорѣше уѣкали и ховалися по жидовскихъ заѣздахъ, бо не мали лица стояти передъ старостомъ, где по отданю голосу задержались лишь выборцѣ-патріоты, чтобы разомъ ожидати конціи и бути въ даномъ разѣ готовыми еще разъ до выбору станицы.

Потому удавало п. графъ до дому нашего кандидата, а не заставши его дома, лишивъ себѣ билетъ и юшовъ до дому мѣсто-декана и пароха Борщевскаго, о. Гулла, где заставъ цѣлу руску интелигенцію и нашего кандидата. Тутъ заявивъ

п. графъ дуже чеснѣмы словами, ю шануе нашъ патріотичній пересвѣдченія, котръ намъ его на нашъ поса выбрати не позволили, и приобѣцавъ въ соймѣ правъ нашего народа и народности разомъ съ рускими послами боронити. Побачимо, чи гр. Мечиславъ Борковскій зъ Мѣльницѣ, зѣставши рускимъ посломъ, хотій мимоволѣ руского народа, даного слова не зломитъ и чи солидарно съ рускими послами буде боронити права нашего народа. Вправдѣ п. графъ еще тыждень передъ выборами просивъ лично о. Гуллу зъ Борщева и о. Костецкого зъ Скалы, чтобы его своими вилыами при выборѣ пооперли, чтобы мѣгъ бути выбраны одноголосно, а за тое обѣцавъ въ соймѣ поцирати рускій справы, но понеже не хотѣвъ зѣбовазати словомъ чести, ю, "въ всѣхъ справахъ индивидуально руско-народныхъ" солидарно съ рускимъ клюбомъ буде голосувати, то и не могло прйті до близшаго порозумѣнія. Будучи покаже намъ, чи указана добра воля графа була толькъ куртоазійною политикою, чи щиримъ намѣренъ!

Священикъ-выборецъ.

На 158 голосуючихъ одержавъ нашъ капдатъ зъ округа зборовскаго 54 голосовъ, а зъ округа залозецкаго толькъ 8 (?) голосовъ, разомъ 62 голосовъ. Мы хоще упали, то бодай бѣнесли на столько побѣду моральку, ю число 62 дуже поважне, если увзгляднится, ю се голосы мѣшаны и поважныхъ, просвѣченѣйшихъ селянъ, у которыхъ ковбасами и цигарами нѣчего не можна зробити. Зъ того поважнаго числа голосовъ на панове Поляки приводятъ, ю у наѣ есть сила, и не дово они, а взгладно ихъ шляхтичъ, будуть надѣть наими пановати, — толькъ до часу збанокъ воду носить. Одинъ зъ выборцѣвъ.

Выборъ въ Рогатынѣ. Коли Русинъ выборчаго округа Рогатынѣ-Бурштынѣ въ день 29 мая сего року нѣчого не навчилися, то вѣдай вже нѣколи не навчается. Выборъ тогого дня въ Рогатынѣ, — то була школа, где за превелику цѣну, бо за утрату мѣсца посольскаго, довѣдавшися кождый про нашу стару хоробу: байдужность. Чрезъ стереотипне "безъ мене однога обѣдеса" мы програли. Вже темный селянинъ зъ той хорбливой фразы вылѣчился, бо хоще за фѣру ломакъ, а таки ишовъ и ставъ до чола, — а видя чій всю шѣдливость той поговорки, образованый, чи паstryръ, чи якій іншій Русинъ — не явився до голосования, хоще нѣчого не дѣставъ. То вже больще якъ байдужность, то вже грѣхъ, то здрада народа. Доказомъ тогого нашъ выборъ. Колька голосовъ — и мы були бы горою. П. Онишкевичъ дѣставъ 95 голосовъ, а дръ Огоновскій 93 голосы. Тай дивно зложилась та большость для п. Онишкевича! На ю зложились выборцѣ съ вирильными голосами зъ села Жовчева, (власності п. Онишкевича), который передъ хвилею при голосованию були неприсутній, а наразъ передъ замкнемъ голосования на паролю, ю "голосы рѣбноважуются", мовыбы зъ якои фабрики посыпались. Однай съ пленипотенціями (черезъ пленипотенціи при выборахъ зъ округовъ сельскихъ голосувати не вѣльно — Ред.), малолѣтнай съ опѣкунами, хорѣ здоровыми, а іншій за 5 минутъ прибѣгали (?) зъ самого Жовчева, о 2 милѣ (!) отдаленого отъ Рогатына, чтобы при помочи писарѣвъ, польскихъ пробощѣвъ и всякихъ паниѣвъ, стоячихъ за племіна комісіи, выголосити "Uniškiewusc". Въ хвилі, якъ доля наша рѣшалася, гдѣкотръ священикъ, выславши лазуновъ паньскихъ до выбору, самъ волѣвъ въ дома конспітувати до "Gaz. Narodow-on" "Podziękowanie dziedzicow Dobrodziejow" за кавалокъ облога, отступленого ему на пасовиско, якъ журитися будучою долею того хлопа, который всѣхъ годуе остатнімъ кусникомъ хлѣба; іншій священикъ выборецъ таки не явився, бо сказавъ: "безъ мене обѣдеса".

Правду сказать, справа наша лучше стоялабы теперь и все, колибъ такихъ посево-пастырѣвъ на тыхъ колькохъ мѣсцяхъ цѣлкомъ не було. Мы бо бачили на выборахъ зовѣмъ потѣшній объявівъ. Горбѣкъ, пятки, ковбаса и всякий обѣзянки, помимо найбѣльшаго накидуванія, не мали найменшаго повабу у нашихъ выборцѣвъ. То заѣдали лишь выборцѣ зъ Жовчева, колькохъ Мазурѣвъ и колькохъ "Микитовъ Хрунѣвъ" зъ Конюшокъ, Юнашкова, Заланова, Высны, — а всѣ прочай выборцѣ съ цѣлою свѣдомостею своего права и достоинства, смѣло и выразно выголосували "Огоновскій Александръ, профессоръ права зд Львова", особливо люде зъ Мечищева, Сернокъ горбѣныхъ и прочай. Они ажъ задивляли інановъ добитностею выголосуванія, — за ю имъ и всѣмъ чеснѣмъ выборцамъ прочихъ сель наї буде честь и слава! Мы не загибнемо, коли маемъ такихъ борцѣвъ, икъ п. Данилюкъ зъ Бабинець, умѣвшій передъ выборами смѣло и розумно загрѣти до борбы. Мы бачили и другихъ свѣдомыхъ цѣлою справы, который писарчукамъ, а la Ст....му, давали добру отпрапу. Въ загалѣ можно сказать, ю съ народомъ нашимъ богато доброго далобыся зробити, — кобы лишь всюда були гдѣніи шаотырѣ!

Священикъ-очевидецъ.

Выборъ въ Яворовѣ. Понеже выборы отбувались днія 29 л. мая, а я мавъ одну рату оплаты отъ контракту купна платити 1-ого червня, то була для мене добра случайність юстиції

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(По поводу подорожніи цѣсаря до Спиції рѣшило консерватисты отирівскій замокъ оставати свою преданість до трону врученіемъ земельной адресы. Въ той цѣлі порозовъ до громади сельскихъ высокихъ и середній Стириї завозили подписаніи членами "партии права" въ стирийскій сеймъ и редакторомъ газеты "Grazer Volksblatt" Ив. Карлономъ, до збирани подпісю на адресу. Фактъ сей выкладавъ въ стирийскому сейму терпеллію зъ сторони либераловъ, которые по роду манифестаціи дуже не на руку. Напомінавъ дръ Вурмбрандъ звертаючись до правительства ю запитаньемъ чи ему вѣдомо о арестахъ за подписаніи на адресу подінітніми кандидатами "права" въ высокихъ и середній Стириї, говоривъ выказати нелегальність кроку консерватистовъ и поднѣсть въ своїй интерпеллії, ю

политична демонстрація могла бы вызвати подозрѣніе, будьтобы ниша Стирія не подѣляла съ прочими частями краю выразу лояльныхъ чувствъ суиротивъ Монарха. Въ отповѣди на повысшую антепеляцію заявили намѣстникъ бар. Кибекъ, что якъ небудь въ поступку пословъ „права“ видѣть только лояльны замѣры, то все таки лишенъ краевый яко цѣлобѣсть мусить уважатися соймъ консеквентнымъ до выражения монархъ преданно-сти всѣхъ верствъ людности. Що до адресъ, ухваленныхъ поодинокими громадами, заявили намѣстникъ, что они при случайности повитаня цѣльно будутъ ему предложены.

розумѣнію съ правительствомъ угорскимъ. Поступки наспѣвшихъ отповѣдей заведутъ Угры такожь соль для худобы. Що до краївъ репрезентованныхъ въ радѣ державной, то остаточне порѣщеніе сеи справы застережене законови державному, котрого проектъ має бути внесеный на найблишомъ засѣданю.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Коронація отбулася цѣлкомъ щасливо. Въ Москвѣ всѣ дни, отъ коли царство тамъ перебувають, були днями святочными. На провинції, а именно въ всѣхъ мѣстахъ и мѣсточкахъ бѣ цѣлой Россії, отбулися рожній свѣтлі торжества. Иллюминації, богослуженія, перегляди войскъ, забавы и фестини заряджени по провинції выпали дуже красно. Найкрасше мало выпасти таке святкованье дnia коронації въ Одессѣ. — Въ однѣмъ Петербурзѣ зайдли якісь непорядки, но о нихъ годъ доси щось позитивного довѣдатися. „Tagblatt“ подає, що 29 мая, дуже ранною годиною приказала поліція петербургска поздомати фляги, хоругви и декораціи зъ домовъ. Коли загаль дуже самъ занепокоився, то пущено поголоску о жалобныхъ вѣстяхъ зъ Берлина, начебѣ то цѣсарь Вильгельмъ бувъ дуже хорый. Сотки людей бѣгли до амбасады пѣмецкої, щоби довѣдатися, чи се правда. Но амбасада успокоила народъ вывѣшеннемъ свѣтлої фляги. Отакъ розбілася була иша сумна вѣсть. Сказано, що царя хотѣли въ Москвѣ строити. Телеграфична отповѣдь зъ Москви заперечила тымъ вѣстямъ. Народъ однакъ бувъ вже неспокойний. Донерва надъ вечеромъ ставъ загаль межи собою говорити, що причиною приказу поліційного було се, що попредного дня підпітий людъ допускався рожніхъ ексцесовъ, тожъ щоби имъ конецъ положити, приказала поліція поздомати прикрашеня и фляги. Непорядки изъ стороны нисшихъ верствъ стали вже 27-ого проявлятися. Цѣлій товни неповнолѣтківъ волочилися улицями сиїваючи народні пѣсни и приказуючи всѣмъ проходящимъ открывати головы. Дойшло по той причинѣ гдеколи и до бойки. Поліція дивилась на се „гуляніе“ и на сї непорядки, но чулася обезсиленою. Тожъ не скончилося на томъ. Пяній стали нападати перекупнѣвъ розносачихъ „морожене“ и іншій холодники, и розбивати имъ ихъ ящики и бляшанки. Такъ було 27, 28 и 29 вечеромъ. Поліція не завзывали войска, а товна робила, що хотѣла. — Въ конці стала навѣть бити невиннихъ поліціянтівъ, встремувати поїзды, людей, а колькохъ офицаровъ такъ побито, що ледво втѣкли съ житіемъ. — Въ Москвѣ иде обхѣдъ звичайнимъ церемоніальнимъ способомъ. Царство занятій принманьемъ депутатії и дарунковъ. Що дnia величній обѣды, въ которыхъ бере участъ по колькасотъ гостей. Вечерами балъ и забавы. Иллюминації величавій. Вчера с. е. 1 л. червня выдано галевый обѣдъ въ гранитной и въ золотой сали кремлинской палаты. Розблано 500 запрошень до православныхъ, лютерскихъ, католицкихъ и бріменскихъ духовныхъ. Цѣсарска пара була на обѣдѣ въ сали гранитової, урядники пирували въ золотой сали. Особливо удаются балъ россійского дворянства. Боярины выступаютъ въ нечувано богатыхъ сукняхъ, прикрашеныхъ самоцвѣтами (дорогими каменями).

Въ Варшавѣ умеръ ген. губернаторъ Альбедыньскій. „Кигуег Warszawski“ пише о нѣмъ. „Днесъ рано передъ 8 годиною закончивъ житѣе по довгихъ болѣзняхъ и мукахъ генералъ-губернаторъ и намѣстникъ варшавскій, генераль-оружія Петро Альбедыньскій. Покойный бувъ чрезъ три роки начальникомъ нашего краю. За сей часъ приславъ собѣ розумнымъ поступованьемъ и розумною оцѣнкою отношенъ загальне поважанье у цѣлони суспольности Конгресовки. Онъ бувъ надзвычайно справедливымъ и надзвычайно прихильнымъ для сихъ, що були підъ его безпосереднимъ наглядомъ. Покойникъ дуже старався о полученіе средствъ економичныхъ и о поднесеніе матеріальнаго краевого добробыту. Цѣла Варшава и цѣлый народъ въ Конгресовцѣ жалує его дуже“.

Царь написавъ по коронації листъ до мин.
Гирса и въ тѣмъ листѣ заявивъ, что Россія не може
теперь бажати новыхъ добычей, але мусить заня-
тия своимъ внутрѣшнимъ розвоемъ; политика пра-
вительства россійскаго буде мирна и о сколько лишь
на се позволятъ отношенія, не нарушаюча иѣ
правъ иѣ гдности россійскаго народу. Берлинській
пбвъофиціальный „Post“каже коментуючи те пи-
сьмо царске болѣше менше такъ о нѣмъ: „Загалъ
россійскаго народа може бути найспокойнѣшимъ
на свѣтѣ народомъ. Но сама держава занадто
велика, щобы могла посвятитися сцеціально лишь
внутрѣшному розвоеви. Не можемъ оттакъ вѣрити
въ новий розвой внутрѣшний Россіи якъ и Ан-

(„Tribüne“) довѣдуся зъ добре поинформованого жерела, що министерство торговлѣ рѣшило на ново завести продажъ соли для худобы, — чого то именно нашъ п. Озаркевичъ отдавна дозагався. Комисія министеріальна, котра въ той для нашихъ хлѣборобовъ такъ важной справѣ вже отдавна нараджуєся, має тешеръ только придумати способъ выполнання свого предложения, ко-tre вже затвердивъ министеръ. — Найбóльши трудности представляла дотенерь квестія денатурализациіи соли. — Министерство давно вже вызначило высокій нагороды за вынайдене найлучшои и найпрактичнейшои методы денатурализаціи, а наслѣдства розписаного конкурсу були та-кї, що знаменитї хемаки представили свои предложенья, котрї теперь суть предметомъ дискусіи. Правительство угорске получає завѣдомленія о поступлѣ праць комисіи, бо всякий змѣны въ выко-вуваню монополю соли мусятъ дѣлятись въ по-

стій, если оба дворы будуть лагодити тѣ рожни
цѣ. Поворотъ царя до Петербурга отбудеся тихо
безъ нѣлкихъ оваций.

Нѣмеччина. Посоль Шлецеръ, амбасадоръ прускій при Ватиканѣ, має бути откликаний, а втѣ сей спосѣбъ всѣ дальшій переговоры съ курією збрвутся. Зъ Берлина доносять, що дѣйстїо прійде до такої ревизіи законовъ масивихъ, яку заповѣвъ Шлецеръ въ поть до курії. Для полагодження той справы отбулася вже дотычна нарада кабинету, но на порядокъ дневный въ парламентѣ она либо въ той сесіи вже не прійде, бо парламентъ кончитъ свои нарады, вже 10 с. м. а квістія бюджету на 1884/5 рокъ еще не полагоджена.

Франція. Правительство француске радо-бы полагодити справу тонкиньску по можности въ спосѣбъ мировий. Шальмель-Лякуръ зажадавъ телеграфично отъ хиньскаго правительства, щобы оно тымчасомъ приняло до Пекину нового посланника француского Трику, который має вже спеціальні порученія до переведеня договору. Имовѣрно Франція и Хина обоймуть протекторатъ надъ Тонкиномъ.

Италія. Парламентъ италійскій, якъ пишутъ до Polit Corresp., закончить свою сесію ст концемъ сего мѣсяца. Дня 4 червня ухвалила палата миліонъ франковъ на поставленье памятника Гарибальдому. Днемъ передъ тымъ зробило товариство демократичне демонстрацію, въ честь памяти Гарибальдого. Колька тысячъ народа пошло съ хоругвами и музигою на Капитолю. Ту открыто бюстъ Гарибальдого колькохъ бе ѿдніковъ въ промовахъ горячо выступали противъ правительства съ закидами, що оно допче свободу и права люду.

Египетъ. Якъ телеграфують до Лондону
отновляясь въ Египтѣ рухъ народный, который
дуже пригадує повстанье за часобъ Араби-паші.
Агитаторы раздаютъ по краю, а особливо въ Ка-
ирѣ отзову, котра выступає горячо противъ всѣхъ
чужосторонцѣвъ и згадує о такъ званомъ союзѣ
патріотичномъ, котрый має на думцѣ велику де-
монстрацію въ рѣчницю збомбардованія Александрии.
Хотяй гдеяки дневники англійскій стараются
дементувати тіи вѣсти и въ сей способъ попра-
вiti хочь троха теперѣшній станъ европейской
биржи, то однакъ на нѣчо се не придалося. На
европейскихъ биржахъ пануе такъ велика ста-
гнація, що навѣть найбольшій финансовой потентатъ
не оутъ въ силѣ поднести еи. Справа француско-
тонкиньска, потройный союзъ, подорожъ Мольткого
по Франції и Италіи, непевне становище Англіи
и Нѣмеччини — все тое до той степени непоко-
ить умы, що навѣть и меншій державы, лякаючись
будущихъ великихъ фактобъ стараются на вся-
кій случай забезпечити. Ромунія концентруе вой-
ска. Північно-европейскій державы Швеція, Нор-
вегія и Данія стараются о неутралізацію, а И-
спанія и Португалія имовѣрно заключать союзъ.
30-го мая мавъ король Альфонсъ при отвореню
выставы минералогичної въ Мадридѣ бесѣду, въ
котрой выразивъ надѣю, що на случай небезпе-
ченства и Испанія и Португалія пойдутъ рука
въ руку. Обѣ державы могутъ соперничати съ
собою на полі рожныхъ галузей промыслу, но
въ справахъ политичныхъ повинній ити разомъ,
бо се предсѣ два браты. Бесѣду короля принялъ
публика ентузіастичными окликами: „Най жі
Португалія“.

Н О В И Н К И

+

Неумолима смерть выдерла зновъ зъ
посередъ нась одного зъ найдушихъ сы-
нѣвъ Руси, неустрашимого борца за правду
Христову и за волю народну, за добробытъ,
просвѣту и уморальненіе селянъ, середъ ко-
трыхъ судилось ему свой недовгій, але важ-
кій въ спасеній труды, вѣкъ прожити; —
не стало

О. ИГНАТА РОЖАНЬСКОГО

Въ повной мужеской силѣ вѣку наглоу смер-
тею (умеръ на возѣ середъ дороги вѣрта-
ючи зъ Перегиньска до свои парохіи, Хо-
тѣнія подъ Калушемъ) — розпрощався сей
найщирѣйшій пріятель и проводникъ народа,
покровитель рускои письменности, взорецъ
патріота священника-дѣятеля. Жизнь свою,
убогу въ выгоды, але богату въ дѣла, за-
кончивъ въ колька днѣвъ по довершеню
славного своего подвигу при организаціи
руху выборчого въ окрузѣ калускому. Ки-
даючи грудку землѣ въ его могилу, взно-
симъ зъ щирои груди жалостный окликъ:
„Вѣчна Тобѣ, отче Игнате, память мѣжъ
нами!“

— Слѣдующе число „Дѣла“ выйде по причинѣ при-
падающаго въ Четверть свята Вознесенія доперва
въ Суботу, 9 л. мая.

— О. Іоанъ Гробельскій, докторандъ теологіи въ Вѣдни (зъ епархіи перемислской), именований профектомъ въ львовской духовной семинарії.

— Испыты конкурсовой въ перемыской епархіи при-
наченій на днѣ 26, 27 и 28 л. червня с. р.
— У и. к. намѣстника представлялся позавчера но-

— у. к. намѣстника представлялся позавчера по
издательствомъ бургомистръ м. Львова съ депута-
цію мѣской рады. Въ размовѣ порущено многій
їѣской справы, а такожь дуже важну для Львова
праву перенесеня до Галичины зарядовъ галиц-
кихъ желѣзницъ. Намѣстникъ заявивъ, что зарядъ
равит. желѣз. буде перенесеный до краю;
олько центральное бюро остане въ Вѣдни. Подъ ко-

немець авдіенції заявивъ п. намѣстникъ депутації, що належалобы вже разъ покончти справу заложеня во Львовѣ народнои школы съ рускимъ языкомъ выкладовыи.

— Два пп. старосты мали дѣстati — якъ намъ доносятъ — отъ высшихъ властей аподиктичный наказъ, чтобы зложили свои въ чисто-русскихъ о- кругахъ здобутi мандаты.

— До дописи „Зъ Гуцульщины“, помѣщеной въ 55-омъ ч. „Дѣла“, робитъ одинъ нашъ дописователь дуже вѣрну замѣтку, що нѣколи не повинно кончиться на однѣмъ описаню факту въ дописи. Треба всегда вносити, где належитъ, зажаленя до властей, опираючись на фактахъ и свѣдкахъ. На такой жалобы можна потомъ каждого часу покликатись, щобы выказати, о сколько наши жалобы уваглядняются.

— Въ Чернівцяхъ бтограе рускій аматорскій те-
атръ въ понедѣлокъ 11 л. червня въ мѣскомъ
театрѣ комедію Квѣтки „Шельменко наймитъ“
на дохѣдъ товариства академичного „Союзъ“.

— На дохбдъ рускои Бурсы въ Стрюю отбуде ся представленье театральне въ сей четверъ, на котре маємъ честь запросити В. П. Родимцѣвъ. Отограній будутъ „Шельменко наймить“ Квѣтки Основяненка и „Яношъ Истенгази“, комична оперетка въ 1. актѣ Воробкевича. — Отъ Выдѣлу

— „Академичне Братство“ устроюе въ Четверъ,
о год. 2 сполудня товариску „маѣвку“, на котру
всѣхъ своихъ прихильниковъ и б. членовъ запра-
шае. Мѣсце збору локаль товариства, ул. теа-
тральна, ч. 2, I поверхъ.

— О. Т. Ковальского зъ Спасова хотятъ — якъ доносить „Dz. р.“ — выборцѣ большихъ посѣлостей въ Жовковскому выбрать посломъ на соймъ краевый.

(+) Выборъ дра Игнатія Каминьского на посла до сой-
му зъ мѣста Станиславова має велике значеніе
зъ уваги на особу посла, — тожь не диво, що
о томъ выборъ много толкується не лише въ кра-
евої польськїй прасї, але и въ вѣденськихъ днев-
никахъ. Черезъ выборъ дра Каминьского зре-
габилитовано єго зъ докоровъ учиненыхъ ему Ко-
ѣ-омъ польскимъ въ Вѣдни. Се и не диво, коли
добре зважити исторію „провизії“ въ цѣломъ еи
ходѣ отъ почину ажъ до нынѣ. Въ першої хвили,
коли выринула на свѣтло денне справа „провизії“,

— цѣлый свѣтъ, въ тѣмъ числѣ и Русины, обу-
ривая бувъ на поступоваше посла, котрый, якъ
говорено, надъуживае мандату для личныхъ ко-
ристей. Але съ часомъ почало розъяснюватись,
що Каминьскій, хоть виненъ, то найменше ви-
ненъ, що бувъ примушеный выступити съ скар-
гою противъ Шварца, бо на него напирали его
спольники, а онъ не мавъ чимъ ихъ заспокоити,—
що остаточно бодай заслуживъ своими працями
и заходами на „провизію“... А тымъ часомъ другій,
котрій зовсѣмъ нѣчимъ не заслужили, забрали его
грошъ — и остали чистыми, якъ голубы, не по-
потребуали складати мандатовъ, анѣ поддаватись
якому небудь слѣдству. А Каминьскій поддався
подвойному слѣдству: парламентарної комисії и
суду карного — и оба слѣдства не выказали нѣ-
чого пезаконного въ его дѣланю. Познѣше вы-
плили на верхъ „Schweiggeldы“, котрій еще боль-
ше отхилили заслону зъ цѣлої справы и показали,
що Каминьскій стався „козломъ жертвеннymъ“
за тыхъ, котрій болѣше отъ него согрѣшили... Се
познавъ и предсѣдатель палаты пословъ, дръ
Смолька, и въ колькохъ листахъ до „kochanego
Ignasego“, свого товариша по тюрмѣ зъ р. 1848,
потѣшавъ его, поддержувавъ на дусѣ, а тымъ са-
мымъ и подготовлювавъ почву до его регабили-
тації... При выборѣ посла зъ мѣста Станиславова
дръ Каминьскій, мимо того, що не агитувавъ за
собою, и не онъ бувъ поставленый центр. поль-
скимъ комитетомъ на кандидата, але „вѣчный а
нешчасливый“ кандидатъ Ст. Брыкчиньскій, —
мимо того и мимо сильной агитациіи противъ Ка-
миньского, — его таки выбрано посломъ. До его
выбору и его регабилитації причинилися и ста-
ниславовскій Русины, а мали на увазѣ кривду у-
чинену „найменше виновному“ Каминьскому и его
прихильності для Русиновъ, котру показавъ свого
часу, поставивши въ соймѣ внесенье, щобы уре-
гулювати на справедливой основѣ отношенія Ру-
синовъ въ краю. Супротивъ поставленої поль-
скимъ комитетомъ кандидатуры неприхильного
Русинамъ Ст. Брыкчиньского, Русины не могли
анѣ хвилѣ надумуватись, кому отдать свои го-
доны.

— Отъ Радехова пишутъ намъ: До немногихъ выборцѣвъ, котрѣ не запродали свои громады и своего народа за Юдиный грбшь належать: Иванъ Федорусь, Антонъ Парѣй и Стакъ Мусѣй, господаръ зъ Дмитрова. Они мимо просьбъ и грозъ неустранимѣ, отдали свои голосы на руского кандидата, о. Ивана Сѣрка. Честь имъ!

— Зъ Тернополя пишутъ намъ: Русины терно-польскій поставили собѣ кандидатомъ на посла зъ мѣста адъюнкта п. Льва Щековича и патріотична часть рускои интелигенціи и рускихъ мѣщанъ отдала на него свои голосы. По выборѣ дра Макса, который то выборъ коштувавъ немало, устроили жиды и Поляки вечеромъ походъ зъ походнями, который выпавъ досыть непочестно. Соромъ згадувати, а таки треба згадати, що гдяякій беззмятний Русины-мѣщане брали участъ въ тѣмъ по-

ходѣ, а навѣтъ несли факлѣ, и. пр. мѣщанинъ Павло Чубатый и други. Гей, панове мѣщане, чому вы всѣ не идете въ слѣды такихъ честныхъ мѣщанъ. якъ Сатурокій, Ткачукъ, Слюсарь, Чумакъ, Левандовскій, Вацыкъ, Мартинюкъ, Солтыцкій, Быкисевичъ и ишій, котрій муромъ оперлись польско - жидовскому кандидатови? — Пора всѣмъ горожанамъ мѣста Тернополя ступить на дорогу праву..

— Зъ Тернополя звъщають намъ: Щобы еще на-

гладише доказати „ufność włościan do obywatelska“ и зложити еще одинъ примѣръ правдомоности „Gazetы Narodow-oi“, начеъ го селане выборцъ толькъ з прекопанія, а не за грубу мamonу голосували на панівъ, а ставали противъ „kandydatów świętojurskich“, рѣшився теперъ еще добиватись мандату посолскаго гр. К. зъ Г. Зъ его кружка родинного доходить насть вѣти, що графъ забажавъ в свое „świetne nazwisko“ умѣстнѣ сердѣ „plejad sejmowych“. Але що вже тамъ всюду позасбдили князѣ, графы, шляхта и старости, отже треба мандатъ одного кандидата „świętojurskiego“, именно Вир. о. Качалы выбранаго въ Збаражи уненажнити и тамъ ставити вже не и Кукавскаго, который мавъ бути лишь тараномъ для особы „świetnego nazwiska“, але гр. К. Щобы разбудити у тамошнѣхъ селянъ „ufność do obywatelska“ готовъ граѣтъ, якъ намъ зъ певнога жерла доносять, пожертвувати колька тысячаковъ Розумѣй, що и тогда Czas, Gaz. Nar. або Dzien. pol. не покраснѣй будуть голосити ігри етъ orbi o „ufnoſci włoſcian do obywatelska“!

— Выборчъ образи: I. Въ Станиславовѣ агитаторъ-жиль выдеръ селянинови-выборцеви легитимацію карту. Селянинъ злапавъ жида за довгу бороду и цупко тягне до землѣ. II. староста побачивъ муку жидовску тай кричтъ до селянину: „Пусти!“ — „Не пущу жидигу, най отдастъ карту!“ — и не пустить. III. Во Львовѣ при выборѣ послана сидѣть въ сали выборчой дуже запеклый агитаторъ и кождому выборцеви шептавъ до уха „Теофиль Меруновичъ“. Однъ селянинъ хотѣть голосувати на Максима Кинаша и вже сказавъ: „Максимъ — —“, але агитаторъ шенече ему: „Теофиль“ — и бѣдный селянинъ такъ забламутився, що отдавъ голосъ на имѧ: „Максимъ Пантофель“.

— Поправна. Въ умѣщонѣмъ въ попереднѣмъ ч. анонсѣ „рольничо кред. Заведені“ треба читати вмѣсто „Билинъ за 1883 р.“ — за 1882 рокъ.

— Obywatelski solidarnoſć. Вже то где иде о власну скору, то наші панове-вгасія всегда дуже справедливій. Теперь на пр. вѣт вгасія дуже обуренія на гр. Яна Стадницкого, который перефорсувавъ свою кандидатуру (въ окр. Бжеско) сути противъ кандидата, затверженого центральними польскими комитетами. Часописи польскій разводятся широко о всякихъ штукахъ, перекупствахъ и т. д., которыми перефорсовано выбрать рыцарского графа, и вызывають по просту — кого треба — щобы сей выборъ уненажнити. — Mutatis mutandis...

(+) „Петровъ грѣшъ“, который католики складають наїпъ, зменшивши значно въ послѣднїхъ мѣсяцяхъ, — якъ доносять зъ Риму до англійскихъ днієвниківъ. Въ Ватиканѣ має выготовити ѹтозвъ до всѣхъ христіянскихъ єпископівъ, щобы збирали „Петровъ грѣшъ“.

— Архієл. Фелинській виїхавъ вже зъ Львова въ дальшу дорогу, черезъ Краковъ до Риму. Перебуваючи во Львовѣ просивъ понехати всѣ публичнія малифестаціи. Въ приватнѣмъ разговорѣ дотикуєтъ мѣжъ іншими и нашого нещасного польско-рускаго спору и заявивъ, що Поляки повинні всѣми силами змагти до залагодженя сего злочастного спору. — Кажуть, що причину скорого виїзду достойнаго гостя Поляковъ бувъ — Wink von Oben. Гдяжъ сферы боялисъ, щобы не прішло до прилюднѣхъ демонстрацій противъ Россіи, где власне під часъ коронації такъ радо принимано архиєк. Кароля Людвика.

— Голова м. Москви, б. проф. Чичеринъ, мавъ, про мовляючи сими дніями на чолѣ депутатії до царя, отвергъ просити о удѣлѣнїе для Россіи конституційного устрою. Журналамъ россійскимъ наказано о тѣмѣ нѣчого не згадувати. Гдяжъ часописи доносять, що Чичерина укарano за смѣливу промову „сосланьемъ“ (въ адміністративнїй дорозѣ).

(+) Рухъ антисемітскій въ Франції починає що разъ бѣльше показуватися. Антисемітскій парижскій оповѣстяли плякатами, що дні 22 цвітня ѻтбудеся народний митингъ антисемітскій. На плякатахъ стояло: „Французы! Нужда народна ѻтбудеся зблъщається. Одна зъ причинъ того — ненаситна зажерливостъ жидовъ, который зажерли наше народне богатство. Збираюся и раду радомъ, якъ на жидовъ стати!“ Въ Парижі почала виходити газета „L' Antisemite“, до которой доносятъ найзанемнішій французскій антисеміт. Мѣжъ тими займає одно зъ найповажнѣшихъ мѣсцъ аббатъ Шаботи, капитульный крылошанинъ зъ Авгурлемъ и Потаїє. Онъ выдавъ книгу „Les Juifs, nos maîtres“ (Жиды нашими панами). Тамъ читаєтъ: „Жиды — зручні, хитрі и жадні на новава — помалу опанували всѣ шляхи до богоугодства, достоинствъ и власти. Ихъ духъ поволи втисся въ новочасну цивілізацію. Они мають въ своихъ рукахъ биржу, прасу, театр, літературу, комуникацію и т. п.“ О „тальмудѣ“ пише крылош. Шаботи: „Законъ, даныи жидамъ Мойсеемъ, розплився въ коментаряхъ, такъ що теперъ бѣль лишь здася осуществувати. Найбѣльшу новагу має тальмудъ, который складається зъ тексту (Mischna) и коментара (Ghemara). Тальмудъ особливо вавилонській задушній Мойсеевъ законъ и пророковъ и бѣль обовязує жидовъ. Ghemara ставить засаду: „Жиды мусить ненарадити всѣхъ людей, що не належать до избраного народа.“ Наведемъ гдяжъ цитаты зъ тальмуда, щобы мати понятіе, якъ проклятий понятія бѣль впоює въ жидовъ. Рабби Симеонъ каже: „Убій найлучшого христіянину и роздопчи голову найлучшій зъ гадюкъ.“ — „Христіянинъ нехай буде обурений и опущаний, — се не грѣхъ.“ — „Котрій жидъ не хоче бути обовязаний додержа

ти словами, потребує лиши на Новий рокъ заявити, та Красицінъ.

що всѣ приояги его въ роцѣ будуть неважній.“ — „Каждый живъ мусить проклятия христіянскій народъ тричи на день; тричи на день мусить просити Бога, щобы Богъ істребивъ той народъ вразъ съ его королями и князями.“ — Поліднімъ разомъ мы коротко згадали, що „polnische Juden“ (такъ называє Европа тинь нашого „пейзажного“ въ халатѣ) выбили Ротшильдови въ Парижі окна. Ся афера пошла зъ того. Тамтого року по жидовскіхъ погромахъ на Українѣ въ Царствѣ Польському, богато жидовъ емігрувало черезъ нашу край на коштъ такихъ мілю нерѣвъ Ротшильдовъ, Гиршбовъ, Ефруссовъ, Гинцбурговъ и др. въ робжій сторони свѣта. Ти живы, що сидѣли у насъ, або були перевезли до Америки, — но бѣль частіи повернули, по уступленю гр. Игнатієва зъ министра внутрішніхъ дѣлъ, назадъ на Україну и до Царства Польського, бо у насъ своихъ жидовъ богато, въ Америцѣ зновъ треба було робити, — а на Українѣ святе житїе для дѣтей Израїля. Найдовше, бо ажъ до теперъ, жиды-емігранти остають пропизирино въ Парижі, бо тамъ на мѣсці мають Ротшильдовъ, и цѣлу „Alliance Israélite“. Толькожъ жиды, умѣщенній на улицахъ передмѣстя „Montmartre“, не вдоволялися запомогами Ротшильда, але єще жбрали и крали, такъ що стались правдивою язною для жителївъ тон дѣльницѣ; а до роботи нѣкаки не хотѣлися брати. Наразъ ось Ротшильдъ не хотѣвъ дати жидамъ запомоги; парламентери ихъ почали Ротшильда лаяти, а бѣль казавъ поліціальнимъ выкинути ихъ за двери. Зъ бѣси пошла цѣла афера, и здається, що парламентъ вивезе жидовъ за границю.

Вѣсти впархіальни.

Зъ АЕпархії Львовской.

На конкурсѣ розписаній: I. пар. Чехи, дек.

олеського, надана приватного, розписанія на конкурсѣ другої разъ съ речинцемъ до 26 липня 1883. Кандидаты, который вже подалися, мають надоблати консисторії лишь новій свѣдоцтва поведенія бѣль урядовъ деканальнихъ; новій кандидаты мають поступити, якъ звичайно. II. Бояны (съ 5 прилученими церквами), дек. буковинського, надана цѣсарського, речинецъ до 26 липня с. р. III. Жуковъ (съ приул. Кронівна и Вѣцінъ), дек. золочівського, надана гр. к. ординаріята матр., речинецъ до 26 липня.

Отпустку получили для поратованія здоровїя: 1) Іос. Тиховичъ, пар. зъ Хлѣбичина лѣсного, на 2 мѣсяція; 2) Хризантъ Коляновскій, пар. зъ Ведѣжъ, на 6 недель; 3) Іоанъ Ганкевичъ, пар. зъ Буцикъ, на 6 нед.; 4) Ник. Дебельскій, пар. зъ Ключевъ, на 20 днівъ.

До испыту конкурсового допущено: 1) Юл. Сироичковскій зъ Бышокъ; 2) І. Безушко зъ Рокитна; 3) Пав. Козюкъ зъ Дмитрова; 4) Ем. Андроховичъ сотр. зъ Старыхъ Богородчанъ; 5) І. Степановъ зав. Жукова; Мелет. Недельскій, сотр. зъ Братишевъ; 7) Савинъ Григоровичъ кап. зъ Садагуры; 8) Анат. Мойсеевичъ, сотр. зъ Надвірної; 9) І. Гургаль, сотр. зъ Золочева; 10) Мих. Соловка, зав. Качанівки.

Въ пропозицію на Поршину, дек. щирецького, принятій: 1) Іоанъ Федюкъ и 2) Діоніз. Елісевичъ.

Душпастирскій посады получили: 1) Юл. Дорожинський завѣдательство Пикуловичъ, дек. львівсько-загородського; 2) Іос. Волошинський сотр. въ Тисовѣ, дек. болехівського; 3) Адамъ Ватвицкій сотрудництво въ Лубинкахъ, дек. збарацкого.

Зъ Епархії Перемиської.

Іменованія: 1) о. Іоанъ Дуркотъ, парохъ Новихъ весі, іменованій ординаріяскимъ комписаремъ въ школахъ народныхъ дек. мушинського, и мѣстодеканомъ тогоже деканата; 2) о. Теодоръ Карпікъ, завѣдатель деканата устрицкого и парохъ въ Устрикахъ, іменованій ординаріяскимъ комписаремъ для надзору школъ народныхъ въ той же деканатѣ.

Каноничній інституції получили: 1) Анатоль Сінкевичъ, самостойній сотрудникъ зъ Цѣбржи, на парохъ въ Стубнѣ, дек. перемиського; 2) Іосифъ Рейнаровичъ, капелянъ въ Болестратацахъ, на парохъ въ Манастири, дек. ярославського.

Душпастирскій посады получили: 1) Ростиславъ Вишневський завѣдательство капелянія Болестратача; 2) Мих. Боднаръ, самост. сотрудникъ въ Цѣбржи, дек. мостиського; 3) Григорій Савицкій завѣдательство парохії Диківъ, дек. олешницкого.

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

— О. Ігнатій Дзеровичъ, парохъ въ Товмачи, деканъ товмачкій, советникъ консисторії, ординаріятокій комисаръ школъній, членъ рускихъ товариствъ и інституцій, упокоївся 19 руск. маї (31 л. червня) въ 56 роцѣ дѣльного житїя, а въ 33 роцѣ священства. Вѣчна покойникови память!

Просьба.

Братя во Христѣ! Ратуйте такъ нещаоли вого чоловіка, бувшого народного учителя, Степана Паславського, который есть даже славній на груди, и не може собѣ самъ на кусокъ хлѣба заробити, бо тяжко ослабленій на силахъ. Прото удає ся до Васъ, Братя, и просить Васъ на милость Бога не опустѣтъ бѣдака, але поратуйте, а Богъ за тое Вамъ надгородить, а и я буду Бога просити за ваше здоровье.

Степанъ Паславський, въ Коритникахъ, поч-

ВСІХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Дръ Миронъ Яюсь

бувшій лѣкарь войсковий

ОСТЬВЪ СЪ ДНЕМЪ 1 л. Червня

ВЪ Сокали.

Курсъ львівскій зъ дня 2 л. Червня 1883.

платить жадають	австр. валютою	р. кр. р. кр.
235 50	299	—
167 50	171	—
301	306	—

платить жадають	австр. валютою	р. кр. р. кр.
98 60	99 60	—
89 30	90 50	—
98 60	99 60	—
101 80	102 80	—
101	102 50	—

платить жадають	австр. валютою	р. кр. р. кр.
98 50	99 50	—
95	98	—
101	103	—
18	20	—
22	24	—

платить жадають	австр. валютою	р. кр. р. кр.
5 56	5 66	—
5 58	5 68	—
9 47	9 57	—
9 77	9 87	—
1 55	1 65	—
1 17½	1 19½	—